

MOJA MIŁA, MOJA MIŁA JEST DLA MNIE (Pnp 1, 13 nn)

Barrè II próg

K. Moja miła, moja miła jest dla mnie,
 narcyz Saronu,
 róża rosnąca w dolinach.

W. Mój miły, mój miły jest dla mnie
 jak zapach mirry,
 spoczywa na mej piersi.

K. Moja miła, moja miła jest dla mnie,
 jak lilia wśród cierni,
 tak moja miła jest pośród dziewcząt.

W. Mój miły, mój miły jest dla mnie
 jak grono henny,
 w winnicach En-gaddi.

K. Jak piękna jesteś, kochana moja,
 o jakże piękna, o jakże piękna!
 Oczy twe jak gołębice,
 oczy twe jak gołębice!

W. Jak jesteś piękny, mój ukochany,
 o jak uroczy, o jak uroczy!

K.+W. A nasze łoże jest z zieleni,
 a nasze łoże jest z zieleni!

W. Jak jabłoń pośród drzew leśnych,
 tak jest mój umiłowany,
 umiłowany wśród młodzieńców.

W upragnionym jego cieniu usiadłam,
 a owoc jego jest słodki,
 o jakże słodki dla moich ust!

Wprowadził mnie do komnaty z winem,
 a jego sztandarem nade mną jest miłość;
 wprowadził mnie do sali biesiadnej,
 a jego sztandarem nade mną jest miłość;

lewa jego ręka pod moją głowę,
 a prawą mnie obejmuje.

K. Ja zaklinam was, o córki jerozolimskie,
 nie budźcie, nie rozbudzajcie mej miłej.

W. Nie budźcie, nie rozbudzajcie mej miłej.